

263

1. Kto Oj - cze zna tę do - broć, co

wciąż nam da - jesz Ty, kto zgłę - bi mi - łość

Two - ją, co nią mi - łu - jesz swych? Ich

sta - le pie - lę - gnu - jesz, kie - ru - jesz

na nich wzrok i swój im po - kój

da - jesz, u - twie-rdzasz ka - żdy krok.

2. To Tobie nas powierzył
 nasz miły Jezus Pan.
 Więc oglądamy w wierze,
 jak bliski jesteś nam.
 I wciąż nas zachowujesz
 w tym świecie pełnym zła.
 Wciąż Ojciec pokazujesz,
 że z nami wierność Twa.
3. Ty zawsze błogosławisz,
 choć ciężko się nam zda.
 Pocieszasz, nie zostawisz,
 gdy w oczach naszych łza.
 Jak błogo że być śmiemy
 w ojcowskiej ręce Twej.
 Z radością w dom idziemy
 z dobroci czerpiąc tej.